

NARODNI LIST

Izahaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Velik javni shod v Žalcu se vrši v nedeljo 3. okt. tl. ob 3. uri popoldne v veliki dvorani g. Hodnika. Govorita: drž. poslanec Fr. Roblek in dež. poslanec dr. Vekoslav Kukovec o političnem položaju.

Savinčani, pridite mnogobrojno!

Postopanje c. kr. okr. glavarstva v Ljutomeru proti prebivalstvu v Veržeju.

(Interpelacija poslanca dr. V. Kukovca na njega ekscelenco grofa Clary and Aldringen kot c. kr. namestnika zaradi spregleda čezmerno visokih denarnih glob, ki jih je c. kr. okrajno glavarstvo v Ljutomeru naložilo mnogoštevilnim trškim prebivalcem v Veržeju zaradi prestopka pašne prepovedi.)

V trgu Veržeju, ležečem na vztočni meji dežele na desni strani Mure, obstoji še danes skupnost razrednega premoženja, na katerem je točasno do deleža vpravičenih 69 članov. To razredno premoženje sestoji iz zemljknižno še nedeljenega zemljiškega kompleksa prilično 400 oralov in tvori v zemljiški knjigi c. kr. okr. sodišča v Ljutomeru zemljknižno vlogo 167 kat. obč. Veržej. Izza mnogih stoletij se je rabila ta le malo rodovitna zemlja deloma kot skupna paša, deloma za nabiranje kuriva dogovorno s strani vseh, do deleža vpravičenih tržanov. Služnostno upravičeni so bili izven tega tudi vsakokratni župnik, učitelj, cerkovnik in konjedec trga. V dobrih starih časih naturalnega gospodarstva ni bilo nobenih preprirov o načinu porabe in je vladala tozadevno najlepša složnost. V zadnjih desetletjih pa so se ponovno pojavila različna mnenja in prišlo je do hudih preprirov med interesenti, ker so premožnejši člani združbe (vkupnosti) delali na to, da bi

se skupno zemljišče fizično razdelilo in bi se rabilo kot travnik, oziroma gozd, dočim je večina prebivalcev polagala na uporabo zemlje kot skupnega pašnika največjo vrednost. Slednja tendenca se je opazila posebno v zadnjih letih vsled splošnega pomanjkanja krme terbolj. Ko so se pod sedaj že umrlim županom Jožefom Ostercem posamezni tržani ponovno s pritožbami obrnili na politično oblast zoper one, ki so zahtevali pašo, so bile njihove pritožbe zvečina odbite, ker je pol. oblast zavzela po mojem naziranju pravilno stališče, da se gre tu za civilno-pravno razmerje, o čemur imajo razsojati redna sodišča. Pred nekaj leti pa je c. kr. okr. glavarstvo v Ljutomeru na neumljiv način naenkrat opustilo svoje prejšnje stališče in je začelo nalagati denarne globe zaradi paše na enem delu zemljišča, solastnega vsem 69 tržanom, kateri del so hoteli posamezni interesenti omeniti samo za pogozdovanje in dobivanje lesa.

Tozadevno sporazumljenje glede končnega sklepa vseh interesentov se ni iskalo niti poskusilo.

Zahtevalci paše pa si podedovanih pašnih pravic seveda niso dali vzeti in se tudi niso pustili prepričati, da bo c. kr. okr. glavarstvo v tem slučaju proti njim kratkim potóm postavno uporabljalo kazensko normo ces. odredbe z dne 20. aprila 1854. drž. zak. št. 96, odn. § 60 : 8 gozd. zak.

Ubogi ljudje so se čutili v svojem življenjskem interesu prizadete in se niso pokorili — česar seveda ni odobravati — pašniški prepovedi, kar je imelo za posledico vedno hujše denarne globe, tako da znašajo danes pri mnogih članih omenjene vkupnosti razrednega premoženja v Veržeju zaradi prestopka pašniške prepovedi na lastnem zemljišču naložene globe 400 do 500 kron. Naložene globe so se ne-

usmiljeno, naravnost barbarsko izterjevale, tako da je mnogo existenc vsled tega strogega postopanja uničenih. Da se me ne bo dolžilo pretiravanja, naj slede nekateri vzgledi:

1. Terezijo Aniškak se je z razsodbo z dne 12. maja 1906, št. 12.822 obsodilo na denarno globo 20 K, odnosno 48 ur zapora; z razsodbo od 10. julija 1906 na nadaljno denarno globo 50 K, odnosno 5 dni zapora; 30. maja 1908 št. 14.432 na denarno globo 60 K ali 6 dni zapora, 29. septembra 1908 št. 1977 na denarno globo 60 K odn. 6 dni zapora; 6. julija 1908 št. 6741 na denarno globo 50 K in se je z odlokom od 14. avgusta 1909 št. 9393 odredila v svrhu izterjanja javna dražba 1 svinje in 6 mernikov (mecnov) pšenice na 3. septembra 1909, tako da je Terezija Aniškak sama že vplačala znesek 23 K 30 v in še ima plačati globo po 141 K.

2. Ivan Cmerekar je plačal del globe 1 K 8 v, odsedel 24 ur zapora in ima še plačati 10 K.

3. Marija Galunder je tudi odsedela za z odlokom od 11. junija 1908 št. 6763 izterjano globo 30 K 3 dni zapora, da bi preprečila prodajo zarubljene ji krave, a že z odlokom od 5. maja 1909 št. 15.484 se je odredila pri isti Mariji Galunder v svrhu izterjanja nadaljnega zneska 3 K 60 v zaradi gozdne škode znova prisilna dražba 1 svinje.

4. Karl Kapun je odsedel 24 ur zapora, da reši 1 svinjo, ki bi se glasom odloka od 11. jun. 1908, št. 6763 imela prodati.

5. Pri Mariji Kapun se je zaradi 1 K 22 v odredila prodaja 1 svinje z odlokom od 5. maja 1909 št. 15.484. Dne 11. junija 1908 št. 6763 naloženo denarno globo 10 K je že odsedela v zaporu 24 ur.

6. Pri Juriju Paniču se je z od-

lokom od 14. avgusta 1909 št. 9393 v svrhu izterjanja denarne globe 50 K odredilo prodajo 1 krave.

7. Ivan Rajner je na enakih globah znesek 80 K 48 v že vplačal in ima še vplačati znesek 115 K.

8. Filip Saboti je plačal 34 K.

9. Anton Seršen je na denarnih globah znesek 37 K 32 v že vplačal in odsedel 4 dni zapora, dolguje pa še 90 K na globah, dalje pa je vplačal že komisijskih stroškov 100 K in dolguje še 66 K 41 v.

Od nadaljnih zadevnih glob je še omeniti:

10. Marija Šonaja 60 K ali 6 dni zapora.

11. Matija Šonaja 50 K, zarubljenih 8 mernikov pšenice.

12. Martin Šonaja globe 20 kron, 70 K, 80 K in 7 K 32 v, zarubljenih 9 mernikov pšenice.

13. Ivana Šmidlehner plačala 95 K, ima še plačati 60 K.

14. Ivan Verzel plačal globe 33 K, 5 dni zapora.

15. Martin Zelenko globa 50 K, zarubljenih 9 mernikov pšenice.

16. Jera Žabota 3 K 66 v.

17. Matija Švarc plačal 30 K, še ima plačati 90 K; za izterjanje 4 K 88 v se mu zarubilo za 13 K pšenice in za 7 K oblastveno prodalo.

18. Župnik Lovrenc Janžekovič globa 20 K.

19. Franc Kupljen 3 K globe, 24 ur zapora.

20. Franciška Osterc 30 K globe.

21. Marija Gajsar 33 K 04 v globe.

22. Anton Osterc 4 K globe.

23. Franc Čuk 4 K globe.

24. Franc Kralj 11 dni zapora, ima še plačati 100 K globe.

25. Franc Tiplič plačal 97 kron, zapora 5 dni, ima še plačati 100 K.

26. Ivan Lann 7 dni zapora, plačati 100 K.

LISTEK.

Štefan Dragutin.

Slika iz bosanske vstaje.

Češki spisal Bogomil Brodský Poslovenil S. (Iz zbirke „Iz vojske“.)

(Dalje.)

Po poti v hotel je Štefan kar besnel. Zabavljaj je na polkovnika, častnike, Majdine roditelje in na njo. Ona se je tiščala kakor prestrašena ptica v kot kočije, pričakujoč, da jo vsak hip udari.

A tako daleč se na cesti še ni spozabil.

Prišla sta v hotel, in Štefan je ukazal prinesiti nekoliko steklenic šampanjca v svoje stanovanje; hlastno je pil iskro vino in začel znova izlivati svojo besnost.

Majda je v strahu začela plakati, a s tem ga je le še bolj razdražila. V slepi jezi je skočil k nji in jo obsul s kopico najgrših psokv in groženj. Spčetka je molčala, potem pa, globoko

užaljena po takem blatenju njene časti, je zakričala in ga vprašala, s kako pravico se on, častnik, tako proti nji obnaša.

Namesto odgovora jo je močno udaril, da se je opotekla. Najprej se je obupana nanj ozrla. Potem pa je vzkriknila z glasom mozeg pretresujočim in stekla k vratom. Kakor razjarjena zver je skočil Štefan po sabljo, jo izdrl in bežal za Majdo na hodnik.

Videl je bežečo žesko in nedaleč od nje postavlo lovskega častnika, Kendra. Ta je tudi stanoval v hotelu in že davno je vzbujal jezo Štefanovo. Vedel se je nasproti temu vedno hladno, kakor bi ga ne poznal. Štefan ga je često povabil na pijačo, a dobil je vedno suh odklonljiv odgovor.

Majda se je v smrtnem strahu zatekla h Kendru.

„Ubrinite me,“ je klicala obupno. „On me tepe, on me hoče ubiti.“

„Ne bojte se, milostiva gospa, slišal sem žalibog njegovo kričanje skozi

steno; stanujem tu poleg vas in pravkar sem hotel vdreti v vaše stanovanje. Gospod poročnik, kaj hočete tu v noči s sabljo v roki?“

Ostri glas Kendrov je Štefana osupnil.

„Kaj vam to mar?“ je odvrnil surovo. „Pojdite s poti!“

„Vam ne grem s poti“, je zagrmel Kendr. „Vi niste vredni nositi uniforme prostaka. Gospod, svojo čast ste popolnoma izgubili.“

„Kdo vam je dal pravico tako z menoj govoriti“, je sopihal Štefan. „Še besedo in prebodem vas.“

„Le, če bo šlo. Nazaj v sobo! Ste surov pijanec in moja skrb bo, da častniške sablje ne bo dalje omadeževala roka podleža, ki hoče svojo nedolžno ženo v noči ubiti.“

Štefan je zaklel in dvignil sabljo.

„Poročnik Dragutin, ali hočete postati morilec?“ je zakričal nanj Kendr.

„Da, če le tebe spravim s sveta“,

se je glasil odgovor in že se je zablskala sablja. Kendr je sicer nekoliko odskočil, a smrtnemu orožju vendar ni ušel. Štefan mu je hotel razklati glavo in ko se je Kendr umaknil, je dosegla ost sablje njegove leve obrvi, preklala mu veke in se dotaknila očesa.

Kendr je začutil hudo bolečino, pred očmi se mu je stemnilo in morda bi se bil zrušil na tla, da ga ni vzdramil ognjeni srd.

Razjarjen vsled podlega čina Štefanovega se je vrgel nanj, predno je ta mogel s sabljo znova zamahniti, ga je zgrabil krog pasu in ga vrgel z vso silo ob tla.

Medtem je priletelo osobje hotela, ki ga je privabilo kričanje bojujočih se in obupno klicanje Majdino. Najprej so izrili Dragutinu sabljo, potem pa skušali potegniti Kendra proč.

„Držite ga, on je morilec“, je klical nadporočnik Kendr, opotekajoč se in zakrivajoč si oko, ki ga je grozno skelelo.

27. Franc Žabota plačal 34 kron 92 v., še plačati 65 K.

28. Ana Prelog globe 2 K, zapora 24 ur.

29. Martin Ferenc globe 14 K, zapora 2 dni.

30. Marija Aleksič globe 20 K, zapora 24 ur.

Jožefu Janežiču se je zaradi globe 1 K zarubila 1 svinja. Ker je ob priliki prodaje svinja Jožefa Janežiča bila bolna, je eksekutor protipostavno zarubil tamkaj shranjeno svinjo, last tretje osebe, Marije Janežič, katera svinja je bila vredna 12 K, a se je izvršilno prodala samo za 4 krone.

Tako okr. glavarstvo v Ljutomeru globe nalaga in izterjava.

Letos na binkoštno soboto je vladalo v Veržeju vsled mnogoštevilnih po zgornjem vzorcu izvršenih rubežev najpotrebnejše živine in žita tako splošno razburjenje, da se je le čuditi, da ni prišlo do nemirov in krviprelitja.

Tako postopanje pač ni skladno z ulogo moderne države kot dobrodelne naprave. Namesto skrbi in dobrototnega pouka nezmerne globe, ki s premoženjskimi razmerami dotičnih niso v nikakem razmerju, in zapor! To se pravi: tirati ubogo ljudstvo v obup. Lesni špekulanti, ki bodo kmalu celo Pohorje oropali gozdov in je opustošili, špekulirajo pri vedoma izvršenih prestopkih gozdnega zakona po običajni praksi na malenkostne globe in imajo pri tem velike dobičke, pri ubogih gladujočih kmetovalcih v Veržeju pa se od strani naše preskrbne c. kr. pol. oblasti zaradi povrh še dvomljivih prestopkov izvršujejo pravcete konfiskacije premoženja. In pri tem ni nobenega ozira na to, da so prizadeti v stiski in da mislijo, da se poslužujejo le svojih podedovanih pravic, če svoje edino premoženje, svojo živino, kakor prej skozi desetletja nemoteno, tudi nadalje pošiljajo na skupni jim solastni pašnik.

Da je pristojnost politične oblasti tozadevno jako vprašljiva, izhaja iz okolnosti, da se je glasom poravnave s št. C 45/9/7 v letošnjem poletju naenkrat pri c. kr. okr. sodnji v Ljutomeru v isti preporni zadevi dosegel dogovor spornih strank, glasom katerega naj o delitvi in porabi razrednega premoženja tržanov v Veržeju po posredovanju štaj. dež. odbora končno odloči komisija, ki se ima sestaviti na podlagi deželnega zakona o agrarnih operacijah.

Naenkrat sta torej pristojna sodišče in deželni odbor.

Iz tega je razvidno, da je bilo dostopanje politične oblasti v tem slučaju skrajno trdo in naravnost nečloveško.

Podpisani si dovoli na podlagi tega stvarnega položaja vprašati njega ekselencu gospoda namestnika:

1. ali je pri volji, vplivati na to, da se bodo mnogoštevilnim članom vknopnosti razrednega premoženja v Veržeju od strani c. kr. okr. glavarstva v Ljutomeru zaradi prestopka pašne prepovedi sicer pravomočno naložene nezmerne globe, v kolikor še niso vplačane, spregledale?

2. ali je pri volji, podrejenim pol. oblastim pri nalaganju in izterjavanju glob priporočati človekoljubno postopanje?

Gradec, 21. septembra 1909.

Dr. Vekoslav Kukovec.

Za ormoški okraj.

Predlog poslanca dr. Vek. Kukovca v zadevi podpore za ormoški okraj v štaj. deželnem zboru.

V podporni zadevi glede sodnega okraja Ormoža imamo že jeden predlog. Da se nahaja resnično v veliki bedi, kaže oficijelno dognana cenitev poškodb, ki govori o 1.400.000 kronah, tako jasno, da mi ni treba z utemeljevanjem nadalje zgubljeni besedi. Največje važnosti pa je vprašanje, komu se naj dovolijo podpore, v kateri obliki in na kakšen način. Posebnost krajevnih razmer in posebnost ujme zahteva, da se opusti navadna šablona dajanja in razdeljevanja podpor za poškodbe pri vremenskih ujmah.

Predvsem je treba paziti na to, da je veliki odstotek poškodovancev iskati med viničarskimi in težaškimi rodbinami. Bilo bi tedaj nepravilno, ako bi se mislilo samo na posestnike, dočim bi viničarji, katerim so vsled razbitih streh bili uničeni pridelki za živež sebi in živini, ničesar ne dobili. To tem bolj, ker dobivajo v teh krajih viničarji in težaki svoje plačilo v tem, da se jim prepusti kos zemlje v obdelovanje na lasten račun in nevarnost, deloma pa se jih plačuje po donesku vinograda. Da bi pa posestniki sami kaj dali viničarjem od lastne male podpore, ni misliti. Poseben ozir na one, ki nimajo lastne posesti, je torej le zahteva pravičnosti.

Kar se pa tiče oblike, v kateri se bode delila podpora, je tudi treba nujno paziti na posebnost škode in krajevnih razmer. Ako se bode delila živila, bode zadelo to na velike tehnične težave, zahtevalo velikih žrtev in vendar ne bode nikdo zadovoljen. Strehe so se večinoma že popravile in pride torej tukaj le denarna podpora vpoštev. Razdeljevanje pšenice ali rži bi ne imelo veliko smisla, ker bi se moralo to zrnje takoj prodati; prebivalstvo si ne more privoščiti pšeničnega kruha, temveč je koruznega. Kako

bi se tudi našel za razdeljevanje primerni ključ? Prebivalstvo je enoglasno mnenja, da se naj dele državne in deželne podpore v denarju.

Pri določevanju podpore naj pomagajo oblastim zaupniki, podpore pa naj dele oblasti naravnost, da ne bode nezaupanja in preprirov.

Visoki deželni zbor skleni, da se naj ozira pri delitvi podpor za ormoški okraj tudi na viničarske in težaške rodbine in da se naj državne in deželne podpore razdele v denarju.

V Gradcu, dne 22. sept. 1909.

Dr. V. Kukovec.

Iz političnega sveta.

Štajerski deželni zbor.

Minoli četrtek je nemška večina odklonila predlog posl. Benkoviča za podporo po toči v celjskem glavarstvu, ker je Benkovič utemeljeval svoj nemško stavljeni predlog slovenski. Vsled tega je nastalo med slovenskimi poslanci veliko razburjenje. — Dr. Kukovec je v tej seji vložil interpelacijo v zadevi slovenskih napisov v Mariboru in predlog za ustanovitev meščanskih šol v Trbovljah, Žalcu in Št. Jurju ob juž. žel. — V tej seji je dež. glavar tudi grdo razžalil slovenski narod z neko izjavo, v kateri je zaničljivo govoril o slovenskem jeziku. Vsled tega je nastal vihar med slovenskimi poslanci. Nemci so predlagali, da se spremeni poslovni red; sprememba bi seveda v prvi vrsti zadela Slovence v tem oziru, da bi jim onemogočila odločen nastop proti nasilnosti nemške večine. — Nato je posl. Ozmec utemeljeval svoj predlog za podporo ptujskemu okraju. Kako klerikalci resno mislijo s svojim bojem za pravice slov. jezika v dež. zboru, kaže dejstvo, da je Ozmec govoril — nemški!! Doslednost! — V petkovi seji je zopet prišlo do kravalov, ker je dr. Benkovič čital slovensko interpelacijo zaradi znanih izgrediv nemških turnarjev v Hrastniku. Dr. Kukovec je vložil interpelacijo v zadevi okrajne ceste v Hrastniku, nadalje pa dva predloga in sicer za železnico Polzela-Kamnik in Rečica-Gornjigrad. — V seji v torek 28. t. m. je govoril dr. Kukovec, ki je utemeljeval svoj predlog za podporo po toči poškodovanim prebivalcem ormoškega okraja. Povdarjal je, da ta podpora ni nobena miloščina, kakor se to nekaterim nemškim poslancem zdi, ker to, kar ti prebivalci morda zdaj dobijo kot podporo, v prihodnjih letih itak v obliki najrazličnejših davkov stoterno poplačajo. Ostro se je zavzel govornik za to, da se ima

podpora deliti v denarju in tudi viničarjem in težaškimi rodbinam ter od političnih oblasti, da ne bo prišlo zopet do preprirov v občinah. Ostro je tudi govoril dr. Kukovec proti nakani Nemcev, da bi se določila nemščina kot edino pripustni razpravni jezik v dež. zboru. Povdarjal je, da bi to naravnost nasprotovalo cesarskim naredbam. — V tej seji je ptujski pek Ornig napadal dr. Kukovca, ker je ta Nemcem očital, da se premalo ozirajo na slovenski del dežele. — V včerajšnji (sreda) seji je utemeljeval dr. Korošec svoj predlog za uvedbo splošne in enake volilne pravice za deželni zbor. Prišlo je do hudih spopadov med klerikalci in dr. Kukovcem. Ta jim je namreč v obraz povedal, da s predlogom itak ne mislijo pošteno, ampak da je samo pesek v oči.

V torek so se izvršile tudi volitve v politični odsek. Izmed Slovencev sta izvoljena dr. Jankovič in dr. Korošec. — Med poročili deželnega odbora, ki so se odkazala finančnemu odseku, je omeniti donesek dežele za penzijski zaklad distriktnih zdravnikov (100.000 K). — Med predlogi in interpelacijami je omenjati predlog dr. Kukovca za postavno določitev poučnega jezika v ljudski šoli. Slovenski otroci se smejo poučevati le v slovenskem jeziku! Poslanec Einspinner je predlagal ustanovitev stavbeno-lončarske šole v Radgoni; posl. Ornig in Wastian preložitve deželne kleti v Gradcu v Gosposko ulico; posl. Jodlbauer in tt. nov red za posle; posl. Wellenhof in tt. zaradi počasnega izplačevanja dež. podpor rezervistom. — Celjsko okr. sodišče zahteva izročitev dež. posl. dr. Benkoviča, ker je imel brez dovoljenja oblasti shod pod milim nebom. — Vložna je prošnja občine Godomerci za gradnjo studenca v Bodislavcih.

V češkem deželnem zboru so se do 28. tm. vršila pogajanja med voditelji Nemcev in Čehov. Ta dan so Čehi končno izjavili, da so pogoji in zahteve Nemcev zanje nesprejemljive. Češki deželni zbor se bo odgedil in pozneje najbrž razpustil.

u Državni zbor namerava vlada sklicati 19. oktobra. Govori se, da bo državni zbor razpuščen, če se bo pokazalo, da vsled odpora nekaterih osobito slovanskih strank ne bo mogel delati. Na drugi strani pa se vlada razpusta vendar nekoliko boji, ker ve, da bodo prišli potem v zbornico še bolj odločni poslanci.

V kranjskem deželnem zboru, ki se je sešel 23. t. m. se je v prvi vrsti dr. Šušteršič pritoževal, da vlada ne da iz melioracijskega zaklada nič za izboljšanje kranjskega kmetijstva, odnosno za vodovode na Krasu in

Pa kakor hitro je bil Dragutin prost, je poskočil, prodril krog zbranih ljudi in bliskoma pobegnil s hodnika. Majda videča, da Kendr krvavi, je klicala ljudem, naj hite po zdravnika, in ga je peljala v sobo. Tresla se je kakor list in plakala.

„Kaj Vam je storil?“ je prašala tresoč se kakor v mrzlici.

„Presekal mi je oko“, je vpil Kendr in skušal z vso silo potlačiti ostro bolečino.

„Oh, zakaj sem vas klicala“, je jadikovala. „Sama jaz sem kriva. Naj bi bil rajši mene ubil, bi bil vsaj konec tem mukam.“

Slab usmev se je pokazal na Kendrovem licu.

„Ne, ne, milostiva gospa“, je govoril mehko. „Zaradi tega očesa bom še živ in vi ste še vendar premlada, da bi naj končali pod roko takega podleža. Pomirite se in pojdite v svoje stanovanje. Danes se vam tega divjaka ni treba bati in meni bo že dal zdrav-

nik potrebno pomoč.“

A Majda se ni dala odpraviti. Sama je bežala po vodo in dajala na rano mrzle obkladke. Kendr ji je to pustil. Imel je nekaj razkošen občutek, ko so se ga dotikale njene mehke male ročice. Včasih se je z zdravim očesom ozrl na njo in videl je njeno globoko sočutje, skrb in nežnost. Njegov tihi, vedno na samoto navajeni značaj je čutil razkošje ob navzočnosti bitja, ki je nežno zanj skrbelo.

Šele ko je prišel zdravnik, pregledal rano in jo obvezal, ga je ubogala in šla v svojo sobo. Kendr ni spal in je premišljal o današnjem dogodku. Njegove misli so se gibale okrog Stefana in njegove žene. Kako nasprotje! Na eni strani nežnost, na drugi surovost. Na eni strani srce, pristopno vsem čutom, na drugi duševna otopelost. Tu nizke strasti, tam vzvišena plemenitost.

Šele proti jutru je malo zaspal. Ko se je zbudil, mu je sluga naznanil,

da so izven nekaterih častnikov prašali po njem tudi Majdini roditelji in tudi ona sama.

„Ali so odšli?“ — je vprašal hlastno.

„Čakajo v stanovanju tu zraven in prosijo dovoljenja, da smejo vstopiti.“

„Pomagaj mi obleči se in potem pokličesh“, je rekel in se naglo oblačil.

Ko so vstopili, je obstal njegov pogled na Majdi. Bila je bleda in sledovi joka so ji ostali na licih. Ganjen je podal njen oče Kendru roko in se mu zahvaljeval za obrano hčerke.

„Ne zahvaljujte se, gospod Jovanovič, to je bila moja dolžnost. Sploh pa imate tudi vi mnogo odpustiti, ker vam je prizadjal častnik večjo bolečino ko meni. Sramota je to za celi naš stan.“

„Samo da imam svoje dete“, je rekla gospa Jovanovičeva in solze so jo polile. „A vi boste zdaj siromak.“

„Če ima človek le še eno oko, lahko čisto dobro živi“, se je nasmejal

Kendr.

„Ne pozabim vam tega nikdar, gospod nadporočnik“, je dejala Majda s tako resnim glasom, da se je Kendr kakor presenečen nanjo ozrl.

„To mi bo najlepše plačilo“, je dejal toplo. „Tudi jaz se bom rad spominjal na vas, milostiva gospa.“

Potem se je še razgovarjal z Majdinimi roditelji in le redko se je obrnil k Majdi, ki je tiho stala tu in se otožno včasih ozrla nanj, a hitro zopet v tla. Čez nekaj časa je javil sluga, da je zopet prišlo več častnikov. Jovanovičevi so se priporočili in še prosili dovoljenja, da bi se smeli vsak dan bodisi osebno, bodisi po slugi povprašati po njegovem zdravju. Srčno jih je vabil in jim pri odhodu stisnil roke. Ko je stisnil Majdino roko, je zopet občutil oni blaženi občutek, kakor ko se je sinoči dotikala njegovega lica. Ves omočen je obrnil glavo strani in bil vesel, ko je zagledal častnike.

Dalje prihodnjiti.

ci. Zato je brez pomena vse hujskanje proti dr. Kukovcu in kaže samo strašno jezo klerikalnih petelinov, da tudi brez njih dr. Kukovec zna izvrševati svoje poslanske dolžnosti.

u Kako se razmetava v Gradcu z denarjem? Pred 7 leti je sklenil štaj. deželni zbor, da se sezida izven Gradca v Štiftingthalu velika deželna bolnišnica, ker stara ni več zadostovala. Stroški za stavbo so bili proračunan na čez 10 milijonov kron. Letos bi morala biti stavba gotova. Sedaj pa se je izkazalo, da bo stavba gotova šele čez štiri leta in da bo proračun prekoračen za več milijonov kron. Tako se dela v Gradcu, tako se tam siplje naravnost brezvestno in lahkomišno denar na vse vetre — če, pa se gre za to, dati slovenskemu delu dežele kako podporo, pa so nemški kričarji slepi in gluhi!

o Skromni Roškar. Dež. poslanec Roškar je iz neznanih vzrokov pred kratkem priznal nemško „nepripravnost“ pri delitvi deželnih podpor. Ko je v torek dež. posl. dr. Kukevec opravičeno ostro grajal nemško pristranost v tej zadevi, za katero nam pač še ni treba navajati dokazov, mu je nemški posl. Franz zaklical, da je Roškar priznal nemško nepristranost, na kar mu je g. dr. Kukovec odvrnil, da če je to skromni Roškar storil, on tega ne more.

u Blede se mu . . . komu? Linhartu v „Štajercu.“ Pobič je imel strašne sanje; pomislite: Slovenci zahtevajo, da se njihov jezik spoštuje; Slovenci zahtevajo, da se mora za Slovence pri vseh uradih, kjer imajo opraviti, slovensko uradovati, da morajo biti za Slovence tam slovenski uradniki; ali ni to „veleizdajsko“? Pomislite nadalje: Slovenci zahtevajo za se slovenske šole, gimnazije, meščanske šole, realne itd. † † † Bog se nas usmili! Linhartu je v sanjah skoro kap zadela. Vrglo ga je iz postelje — in v jezi, da mu ti prekleti bindišarski prvaki še spanje motijo, se je vsedel k mizi in „s svojo srčno krvjo“ je napisal v zadnji številki ptujske čunje članek, v katerem imenuje vse slovenske zahteve po pravičnosti nasproti slovenskemu jeziku — „veleizdajstvo.“ In v tej strašni jezi se je parkrat tako debelo zlagal, kakor zna lagati samo Linhart, ta smešni renegat: trdi namreč, da na 10.000 slovenskih prebivalcev pride 400 gimnazijskih dijakov. Po njegovem računu bi imeli Slovenci 20.000 gimnazijscev. Lep račun, fante Linhart, kaj?? Samo da nisi pomislil, da bi rabili za te najmanj 50 gimnazij, nimamo pa niti ene! Linhart, heil dir!

z Vojaški novinci gredo letos po naredbi vojnega ministerstva te le dni pod zastavo: enoletni dobrovoljci 1., nadomestni rezervisti 5. in drugi 7. oktobra.

o Uspeh konjerejca. Posestnik Ferdinand Kaufmann v Gaju pri Trbojah (Gai bei Trofaiach) je prodal dva nedorasla žrebca domače reje državi za 8000 kron.

o Vreme v oktobru: Po Brügelsonem vremenskem koledarju bodo prve dni oktobra lepe, tople in solčne. — Padavin ne bo, pač pa zjutraj in zvečer goste megle. Od 4. bo izvanredno čist in prozoren zrak, pa hladno in suho vreme. Noči prav mrzle in meglovite. Od 14. se bo vreme kalilo in sledile bodo padavine. Temperatura bo boljša. Čez nekaj dni pa zopet čisto in mrzlo vreme. Dnevi od 17. ali 18. do 24. so čisti, suhi in hladni, zvečer in zjutraj mnogokje megloviti. 28. oktober je kritičen dan: niso izključeni potresi in nesreče pod zemljo tega ali prihodnjih dveh dni. Slabo vreme se pa prične že 25. in bo trajalo do konca.

a Razglas c. kr. finančnega ravnateljstva za Štajersko v Gradcu z dne 17. septembra 1909 št. 23.901 v zadevi obrokov za vplačilo neposrednih

davkov v IV. četrtletju 1909: Tekom IV. četrtletja 1909 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli, oziroma plačljivi v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno - razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno - najemninskega davka in sicer: 10. mesečni obrok dne 31. okt. 1909 11. " " " " 30. nov. 1909 12. " " " " 31. dec. 1909 II. Občna pridobnina in pridobnina podjetij, podvrženih javnemu dajanju računov: 4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1909. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah, oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer 2. polletni obrok dne 1. decembra 1909. Ako se navedeni davki, oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj se morajo plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v smislu postave z dne 15. januarja 1904. leta dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1—3 vin. in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor naštetim rokom do vštete dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadnimi dokladami in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisane prisilnega postopanja.

d „Konjerejec“ in slovenščina. C. kr. družba za konjerejo na Štajerskem izdaja za svoje slov. društvenike na Spod. Štajerskem društveno glasilo tudi v slovenski izdaji. List urejuje, kakor je videti na zadnji strani, društveni tajnik vitez Tavera, ki skoro gotovo ne zna slovenski. Zato predstavlja nemško izdajo (slovenska je samo kopija nemške) gotovo kdo drug, ki pa piše tako škandalozno slovensščino, da pride slovenski bralec v zadreg, ali bi se jezil ali smejal. Za vzgled naj služi sledeči primer:

„Kako moremo nevo oves in novo seno konjem pokrmiti. Ne more se dokazati, da ima pokrmiljenje nove ovse vedno slabe nasledke, gotovo pa je, da nova, še ne zadosti osušena oves je težje prebavna in zavoljo tega manj dobra, kar pri delu povzroči hitrejše opešanje in lahko potitev. Tudi potem včasih nastajajoče želodčne in črevne bolezni z koliko in drisko moramo brezdvomno na večjo neprebavnost nove ovse nazaj privedi. Ako se pa hoče izgub ocvati, bode vedno uganjano, oves popreje dobro osušiti pustiti. Oves se mora dobro potiti, kar 3 do 4 tedne traja. Če pa to ni mogoče in se mora novo oves pokrmiti, je nakazano, da se njo s staro ovso pomeša, v katerem slučaju je pokrmiljenje manj nevarno. Še bolj kakor pokrmiljenju nove ovse se pa mora ogibati pokrmiljenju novega sena, akoravno konji novo seno rajše požirajo nego staro. Tudi seno se skozi 4 do 6 tednov poti. Med tem časom naj vedno izostaja pokrmiljenje tega sena, ker se mnogokrat čisto posebne bolezni nahajajo, kateri se pokažejo v povsem rdečih očih, silni mrzlici in nerednemu bitju srca. Pri vrenju sena nastanejo imenovano bolezni, kateri povzročijo imenovano bolezni. Iz tega izhaja, da se naj nikdar ne pokrmijo novo seno in novo oves, predno ne pretečejo najmanj šest tednov.“

Želimo, da slov. odborniki in člani, ki imajo vpliv na družbo, napravijo

temu žalostnemu mrcvarjenju svojega materinskega jezika konec. Ni treba, da se dober namen te drugače koristne družbe pri nas smeši in naš jezik tako bagatelizira in zaničuje. Če že ne ve kaj družega, zahteva navaden takt; da družba na ta način ne žali svojih slovenskih članov. O stvari se je sicer v našem listu že pisalo in je skrajni čas, da se navedenim nedostatom odpomore.

o Vseslovenska ljudska stranka. Mariborski klerikalni listi pozdravljajo misel, ki se je izrekla v vodstveni seji kranjske klerikalne stranke, naj se kmalu osnuje enotna klerikalna stranka na Slovenskem z imenom „Vseslovenska ljudska stranka“.

v Odvetniški izpit je napravil dne 25. t. m. v Gradcu g. dr. Ljud. Stiker s prav dobrim vspehom. Častitamol!

a Rezultat volitev v slov. splošnem volilnem okraju okr. glavarstev Maribor, Konjice, Ptuj in Ljutomer je glasom poročila, katero je sedaj deželni odbor predložil, sledeč: dr. Korošec je dobil 6766 glasov, socialist Kitek 1272 glasov. Narodna stranka se tam ni udeležila volitev.

Celjski okraj.

c Poročil se je 20. sept. gospod Anton Albert, postajemojster c. kr. avstr. drž. železnic v Rečiški vasi ob Paki z gospico Fani Steblovnik istotam. —

v V Gornjem gradu je vlada nastavila svojega posebnega uradnika za nadzorstvo obširnih posestev ljubljanskega škofa. Ta uradnik, ki je neposredno prideljen poljedelskemu ministerstvu, je g. Josip Laus, dosedanji c. kr. oskrbnik posestev v Dolu na Primorskem. Imenovan je kot c. kr. gozdar (Forstmeister) v provizorični lastnosti, s funkcijo državnega nadzorovalnega organa na knezoškofijskem menzalnem posestvu v Gornjemgradu. Govori se, da pride prihodnje leto več (4 ali 5) državnih gozdarskih uradnikov v Gornji grad, da uredijo zaževano škofovo gospodarstvo.

o Iz Gornjega grada. „Slovenski Gospodar“ je prinesel nedavno dopis o birmovanju škofa Napotnika v gornjegrajskem okraju, kako je bil povsod slovesno sprejet, pozabil pa je poročati o klavernem sprejemu v Gornjem gradu. Ker županstvo na dvakratno pritožbo zoper hujskača kaplana Berka na škofa ni dobilo povoljnega odgovora, se sprejema ni udeležilo. Čemu tudi? Ako misli škof, da se ljubi mir povrne v Gornji grad potem, ko je kaplan Berk že ljudi povsod nahujskal zoper napredne tržane, in ne odstrani tega nemirneža, se zelo moti. Sprejem ga je o tem podučil in močno „zašnofal“. Namesto občinskega odbora so nastopile Marijine device, katere bi bile kaplanu všeč, ko bi bile mlade, in kaplanovo trobilo mladenič Jošt je škofa pozdravil za eklesenco, da je škofu kar kisto postalo. Slab sprejem škofa kaže, da „vera pri nas peša. . .“ Kdo je temu kriv? O tem vesta dekan in kaplan, saj jima je povedal škof. — Najbolj srečen je bil na dan birme Mrkušev konzul, ker je njegov brat kanonik imel pridigo namesto škofa, kateri Gornjegrajcev ni hotel hvaliti, grajati pa tudi ne. Ponosno je rekel: „Kaj ne, to je bila pridiga; moj brat je pridigal.“ Za počt!

o Odklonjeni dr. Benkovičev predlog za podporo po točl zadeva katastr. občine Št. Jur-okolica, Sveti Štefan, Marno, Sv. Jedert, Sv. Kristof, Belovo, ki so bile potolčene v noči od 3. do 4. avg.; nadalje se je predlagalo podporo za po točl oškodovane polit. občine Marija Gradec, Dol, Hrastnik (Trbovlje), Svetina, Prožin pri Teharjih, Teharje, Celjska okolica, deloma

Jurklošter.

d Drenažni kurz v Mozirju, ki se je vršil pod vodstvom kulturnega inženirja Thieleja in deželnega uradnika Kroneggerja od 13. do 18. t. m. se je dobro končal. Predavanja so bila baje izborna in udeleženci so se lahko dobro praktično podučili. Koncem je sledil teoretski izpit udeležnikov, ki se je dobro obnesel.

o Sadovi nemških šol. V celjski meščanski šoli sedita dva brata, doma iz Celja. Jeden je zapisan kot Nemeč, drugi kot Slovenec. Do tega je došlo tako: jeden je bival dalje časa v Št. Jurju, obiskoval tam slov. ljudsko šolo in se čuti danes Slovenca, drugi pa je obiskoval doma nemško ljudsko šolo in je danes „Nemeč“, dasi sta oče in mati slovenskega pokoljenja.

o V slovenski kmetijski šoli v Št. Jurju ob j. ž. bode prostora za 25 učencev in sicer bode 10 prostih mest in 15 za plačujoče gojence (letno 280 kron). Pouk se bode pričel z novembrom 1909. Doslej se je oglasilo za obisk 33 pros. Nar. den. zavodi in okr. zastopi so določili lepo vrsto stipendij za obiskovalce šentjurjske šole; odlikuje se ptujska Posojilnica, ki je določila 4 stipendije, šmarski okr. zastop 3, mariborska Posojilnica 1 in vranski okr. zastop 1 (?). Zadnji „Slov. Gosp.“ dela torej smar. okr. zastopu očitno krivico, ker trdi, da se še noben okrajni zastop razen vranskega ni zganil z določitvijo kake ustanove.

o Hmeljski trg v Žaleu. V torek je bila v Žaleu prodana večja partija goldinga in poznega hmelja po 200 K za 50 kg. — **Hmeljarsko društvo.**

Iz Kalobja pri Celju. Cenjeni g. urednik, sprejmite moj dopis; čeravno ne znam tako dobro držati za pero kakor za plug, pa toliko že napišem, da lahko vsak bere. Bil sem dosedaj hud sovražnik Narodnega Ljista; sedaj mi je zelo žal, ker sprevidim, da ima le prav, in da še veliko premalo ostro piše. Čudim se samemu sebi, da si nisem že poprej izsnažil ta črni pesek iz oči. — Vera peša, slišim vsepovsod, najsi grem v katero cerkev hočem; ko sem se že na Kalobji naveličal vedno kaj tacega poslušati, sem šel na Slivnico, misleč, da bo tam kaj boljše pridiga; a zmotil sem se, tam sem slišal ravno tisto, a še skoraj hujske. — Pravega vzroka ne pove noben, a sem ga sedaj sam znašel. — Žalostno smo obhajali letošnji praznik ime Marije: že od mladih let vem, da smo vsako leto ta praznik naznanjali daleč na okoli z gromenjem topičev, letos je pa bilo vse tiho. Mnogi ljudje, ki vsako leto obiščejo našo cerkvico na ta dan, so letos žalostni obrazov odhajali, sklepajoč na vse načine, da ni več tako kakor je bilo včasih. — Ko so imeli pa g. župnik god, se je pa streljalo, da se je tresel hrib, in ko so bile volitve v dež. zbor, se je tudi mnogo streljalo. Toraj za župnikovo čast imajo vedno dovolj smodnika in veselja, za božjo čast pa ne! „Vera peša“ in sedaj vem, kje. — Pa take in enake stvari se godijo marsikje. V naši sosledni fari Slivnici imajo tudi veliko pokoro z župnikom in kaplanom. — Kaplanu Dvoršaku je več za politiko in za igro pod kozolcem, kakor do cerkvenega dela. Cel teden okoli berači za žito, katero potem proda in denar za igro ima. Če zbolijo kdo na ta dan, ko se vrši igra, nima časa, ali noče, ali ga ni doma. — Ko se je letos vršila igra na binkoštni pondeljek, ga je prišel prositi en kmet, naj gre na spoved k nekemu posestniku, pol ure hoda; a g. kaplan se je otrešel, češ da kmet ne spada pod Slivnico, ker je ravno ob meji Dobja, in da to ni več njegova dolžnost. Dotičnik je moral

iti potem v Dobje po g. župnika; rabil je tja dve uri, a žalibog prišel prepozno; kmet je moral brez zadnje spovedi umreti, le sv. poslednje olje je še dobil. „Vera peša!“ — Treba nam je zares moliti, da bi nam Bog dal doornih duhovnikov, katerih nam tako manjka. — Kmetje, bliža se čas trgatve in če Bog da, bo po nekaterih krajih dobra. To vesta tudi že naš župnik in slivniški kaplan in že pripravljata velike sode; jaz pa pravim takole: rajši bom tisto vino, ki bi ga imel dati župniku, prodal, in za tisti denar bom naročil „Narodni list“, od katerega bom imel veliko haska. Kmetje, napravite vsi fako, in ne podpirajte tistih, kateri so spredaj medeni, a vzadi strupeni! Če se bomo dali od takih komandirati, nam še bo huda predla. Hvala Bogu, da sem že star. — Kmet - Kalobčan.

Iz celjske okolice. Pred par dnev sem se podal v Celje, da si nakupim domačih potrebščin. Sklenil sem, da nakupim vse pri Slovencih. Pa šment, kako sem iskal Majdičevo zalogo moke. Ker nisem vedel, kje ravno je njegova prodajalna, sem rekel: saj Majdič je vrh Slovenec. Kjer bo slovenski njegov napis, tja bom pa šel; a glej čuda, ni ga in ni ga bilo. No, z velikim trdom sem ga našel, pa bil je čisto nemški, kar me je jako razburilo, ker vem, da so odjemalci tudi Slovenci. Zvedel sem tudi, da so na vrečah sami nemški napisi. V Celju bo treba pri „naših“ malo podregati, drugače mi, ki nismo po Celju navajeni, res ne vemo, kdo je naš rojak, kdo pa naš nasprotnik.

Vogljanski.

c Kalobje. Od časa, ko je obiskal tukajšnjega častitega župnika Kostanjevca in njegovega kuharja (!) šmarški dekan, se je začel hud boj med „najboljšimi izmed najboljših“ klerikalcev. Največ ie seveda moral pretrpeti očka „Pader“, ker je nekaj časa zakrival g. dekanu sad župnikove nedolžnosti. In sedaj še ga je ena nesreča zadela. Dne 13. tm. je bil ukraden denar iz nabiralnika v cerkvi, pa kdo je bil zopet kriv, če ne ključar „Pader“, ker je šele drugi dan prinesel ključ od nabiralnika. A uzmovič je svoje delo že prejšnjo noč brez ključa napravil. — Le porecite še, g. „Pader“, kaj: „Midva z župnikom se bova vedno svoje stranke držala!“ — V zahvalo imate s prižnice od nedelje dolgi nos. Le agitirajte še za „svojo“ stranko, morda dobite „častno kolajno.“ Zdravo!

c Iz Gomilskega. Na malem bregu v srcu Savinjske doline je vsajena naša vas. Proč od velikomestnega življenja, na samotnem kraju je tvorila zavetišče mirnim srcem. Nekaljeno se je razvijala sreča vaščanov, brez hrupa, brez mešetarskega kričanja, res kakor da je hotelo vse odgovarjati imenu vasi, kakor da se vse vrši med tihimi gomilami. No, če so si že kedaj kake klepetuče segle v lase, to ni naših možakov spravilo iz ravnotežja, ampak so se jim smejali. Blagostanje in zadovoljnost sta pa imela tudi svoje nasledke. Dali so mnogo sinov v šole. Ti so v svoji idealni navdušenosti vse storili, kar so le mogli v prid povzdige Gomilskega. V vsakih počitnicah so kaj priredili, kako igro ali veselico v razvedrilo in zabavo vaščanov. Oživali so „spavajoče“ bralno društvo, in ga podpirali, da se je moglo krasno razviti. Spričo tega so se tudi zelo priljubili. Priznati se mora, da so tudi mnogo dosegli, in da se jih je zato tudi upoštevalo. — Toda začela je naše slovensko ljudstvo osrečevati — „Kmetška zveza“ seveda na svoj način. Začela se je doba slavnoznanih kurzov, začeli so sejati v srce nerazsodnim mladičem nestrpnost in gnjev zo-

per vse, kar noče polniti njihove bisage. Neizkušena mladina se jim je usedla na lim in je popolnoma oslepela nedostopna drugim nazorom. Tako zakrknjenih ljudi še jaz nisem poznal, kakor so ravno ti. — Tudi pri nas so nekaterikom kar črez nč zrasli grebeni in sedaj pa hajd nad one, ki niso upognili svojih hrbtenic brez narodnežem! Sklicali so shode, na katerih so lovili zopet vero, katero neki hočejo liberalci spustiti v zrak. V svoji navdušenosti za ljubezen do bližnjega so hoteli kar naenkrat vse liberalce, ki so njihovi bližnji, pohrustati. V prvi vrsti so bile pušice seveda namerjene dijakom da se izpodbije njihov ugled. Tega prepričanja so se nalezle tudi naše zastarele device in nekatere ženske, ki nimajo menda drugega opravila, da zagovarjajo krščanske čuke, po drugih pa udrihajo, akoravno se o marsikateri ve, da je bila že s krščansko dostojnostjo v navzkrižju. Na kratko rečeno, ženske so začele pri nas tirati politiko pri delu, na potu in pri plotih. V njihov krog je stopil „ta fejšst Maks.“ Ta napada zahrbtno naše somišljenike, češ da so največji neverniki in faloti. Temu fantetu enkrat za vselej: Ne mešaj, drugače bo smrdelo. Tvoja preteklost, sedanjost dovolj jasno govori, da se bojiš bolj za svoj žep, kakor pa za vero! Posledice niso izostale. Mamice dijakov so trepetale, da imajo take nevernike za sinove, očetje pa so škripali z zobmi. Kaj se to pravi, to pač ve vsak razumen človek. — Pa tudi nekaj starejših se odločno priznava zvezarjem. Toda kdo so ti? Lepe lastnosti imajo: hinavstvo, zahrbtnost, neusmiljenost, izkoriščanje ljudi, ki so brez moči, vse to je pri njih na dnevnem redu. Toda ta gospoda naj si dobro zapomni znani rek: „Kakor si mi posodil, tako ti bodem vrnil“ in „Po sedmih letih pride vse prav.“ — **Eden, ki vas dobro pozna.**

Sv. Jurij ob j. ž. Ker so pri nas zaradi nekterih klerikalnih hujskačev zelo napete razmere in so se nekteri trgovci že popolnoma udali Žgankovi komandi, da store vse, kar „gospud“ rečejo, bomo morali tudi mi opozoriti naše pristaše, naj dobro pazijo, kakšni so trgovci, kterim se nosi denar. Tistega št. jurskega trgovca, ki išče odločnega klerikalca, da bi vodil novoustanovljenega čuka, bi opozorili, naj bo previden, ker v št. Jurju še boljši in bogatejši kmetje niso pod nobeno komando in trgovcev je v št. Jurju dosti na razpolago. Mi vemo, da samim orlom ne bo dolgo čokolade prodaval. Opazovali bomo vsakega. Tudi blago naj bi se dobilo takšno, ki je v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Št. Jur hočemo „čist“.

o Umrl je 26. tm. popoldne gosp. Albert Planer, nadučitelj v št. Lenartu nad Laškim v 47. letu svoje starosti. Rajnik je zapustil 5 nepreskrbljenih otrok.

z Iz Trbovelj. Veliko vinsko trgatvev priredi prostovoljno gasilno društvo v nedeljo, dne 3. oktobra t. l. v dvorani g. Forte na Vodah. Začetek ob 3. uri popoldan. Bogato obložen vinograd z vsakovrstnim grozdem in sadjem bode zapeljal tudi najbolj poštenega človeka na zatožno klop.

a Iz Vojnika. Kako nepotreben je pri nas nemški otroški vrtec, kaže to, da se je letos vpisalo za obiskovanje komaj — 6 otrok, a še ti niso — Nemci.

v Umrla je 24. tm. gospa A. Pletersky, gostilničarka na Bregu pri Celju v starosti 47 let.

v Čebelarški shod celjske podružnice v laškem okraju dne 19. septembra. Piše nam čebelar: Ni bila veselica, na kateri se od alkohola raz-

greti duhovi navdušujejo, prihodnji dan pa s težko glavo ob prazni mošnji vzdihujejo, ampak bil je shod treznih, za gospodarstvo vnetih mož, kateri so z velezanmanjem sledili strokovnemu predavanju neumorno delujočega potovalnega učitelja gospoda J. rančiča in občudovali njegovo spretnost pri praktičnem delu. Zadovoljni so nas zapuščali po končanem predavanju poslušalci, katerih je bilo lepo število samih vnetih čebelarjev.

Laški okraj je lep, rodoviten in narava nudi čebelarjem bogato obdarjeno mizo. V času delovanja celjske podružnice v tem okraju, poprijeli so se čebelarji z vso vsmo modernega čebelarstva in podružnica je lahko na svoj uspeh ponosna. — Akoravno se važnost čebelarstva še od marsikateri strani podcenjuje, vendar smelo trdim, da je isto za naše ljudstvo eminentnega pomena, ker ne vrže samo direktnega dobička v obliki pridelkov, ampak koristi tudi sadjereji, povspesuje izobrazbo in blaži človeška čuvstva. Čebelarji so dobri ljudje, pravi pregovor in ta pregovor ni prazen.

Ponosna je torej podružnica, hvalježna pa tudi čebelarjem, kateri so jej pristopili v tej kratki dobi ter pomagali delati za moderni napredek čebelarstva. Kliče jim na veselo svidenje, prihodnje leto v lepem laškem okraju.

v Za hrastniško nemško šolo je izposloval poslanec Marckhl pravico javnosti in to že po njenem dveletnem obstanku. Seveda jo dobijo slovenske šole, kjer je nimajo, tudi — kakor vemo.

Brežiški okraj.

b Kapele. Nekam čudno se nam zdi, čemu se pri nas občinske volitve toliko časa zavlačujejo. Že dva meseca po terminu reklamacij, a še vedno nič. Kot nam je znano, si gosp. župan želi sam skorajšnje izpremembe, ker njegov posel ni najlažji in se žanje poleg množega truda marsiktero očitjanje. Prosimo torej gosp. župana, da višjo oblast malo podreza k skorajšnemu razpisu obč. volitev. — Tem potom tudi izrazimo g. županu toplo zahvalo za dosedanje neumorno in skrbno delovanje v prid naše občine. — — —

O b č a n i.

Iz Podsrede. In zopet je naš ubogi kmet moral plačati svoj dolg: daj kaplanu, kar je kaplanovega! — Mi bi se res za našega nad vse ljubeznivega kaplana gosp. Bartelna Podpečana prav nič ne brigali, kakor tudi ne zato, da se ga je na svojem potovanju po bernji nalezel, da so mu bili tiri preozki, in da se je v „ročcah“ kaj zelo rad „smical“ okoli deklet; za vse to bi nam bilo prav malo mar, ako bi ne imel navade hujskati proti narstranki in „Narodnemu Listu“; prvega mu nič ne zamerimo, saj je kaplan ravno tako krvav pod kožo kakor vsak drug; da pa bi on vtikal svoj nosiček v razmere naše stranke, tega ne bomo prenašali! Njegovo početje na tem polju pobijati hočemo s kolom, če treba, tudi s krampom! Ko je kaplan v neki hiši hujskal proti našemu listu ter dejal hišnemu gospodarju: „Vi ste tūd' tak!“ (naprednega mišljenja), je dejal baje nekdo: „Hvala Bogu, da si me rešil pekla in hudiča!“, ko je kaplan pete odnesel. — Ko bo kaplan zopet čez naš list zabavljaj, takrat ga pa zopet primemo za ušesa! — Bernjo mu pa iz srca privoščimo z željo, naj sedaj pokaže, da je je vreden. — Da pa g. Podpečan okrog in po „Slov. Gosp.“ svojega župnika hvali in zagovarja proti — svojemu prepričanju in hodi zanj po kostanj v žrjavico, nam je uganka. Ob misli na kaplana g. Podpečana in župnika Vaupotiča se spominjam slike v „Simplicissimu“, ki predstavlja bavarško „žeganje“. Fantje se pretepajo

bogu na čast za žive in mrtve, s cepci in kosami, vilami in krampi; v tem zavzvonu pri fari „ave Marija“; kot na mah obstane boj in začne se molitev: fant tam v kotu, vile zabodene v zadnjico zavije oči proti nebu, povzdigne roke in moli pobožno naprej... Ali ne, gosp. Podpečan?!... No, mladi ste še in se skušate s hujskanjem prikupiti sitnemu svojemu župniku... Ali ne? In, tak človek razpravlja v „Slov. Gosp.“ o značajih!... Mhmh! — Pa pustimo to; pojdimo nezdržema naprej, da prekosimo nasprotnike na vsakem polju! „Nar. List“ bodi naš ščit in meč ter glasnik! Zategadelj: „Nar. List“ v roke! „Veritas“!

Iz Podsrede. Po bernji hodé je imel naš kaplan g. Bartel opraviti premnogo z „Narodnim Listom“ in — z dekleti. Zadnji trumpf je bil vedno, da naš list laže. Posebno drzen je bil njegov pomagač neki Robek iz Pečic ali „oso, ki je za kaplanom žaklje noso“. Prišel je z vrečo na rami, pijan in blaten v miroljubno, vrlo napredno vasico Železno. Tu je prijel enega naših somišljenikov in ga hotel — kakor se je pozneje hvalil — telesno poškodovati!!! Vse to je gledal g. kaplan, a se mu ni zdelo vredno kaj spregovoriti. V žepu je baje imel neko izpričevalo, v kojem mu dokazuje neka „Marijina“ hčerka, da je kaplan vzor čistosti... —

Kojsko pri Koprivnici. Tu pri nas je strašil z žakljem na rami neki Robek iz Pečic. Garibaldi bi ga svoj čas gotovo vzel v svojo armado. Mož je pridno zabavljaj čez našo stranko Tudi dobro! — Tudi pri nas imamo par klerikalnih klobukov, katere bo treba skrtačiti! Več sledi!

Koprivnica. Pred 15 leti, ko sem bil še paglavec, poslušal sem o mraku pred rodno hišo sedeč, najraje pravljice o „ravbarjih“ „coprnicah“ etc. Pazno sem poslušal pripovedovalca, niti zakašljati se nisem upal, da bi ga ne zmotil v njegovem pripovedovanju. Posamezni prizori iz njegove povesti vstajali so živo pred mojimi očmi, lasje so se jeli mi ježiti, mrzel pot me je obhajal in bil sem ves preverjen o resnici posameznih prizorov. Po tej „babjeverski“ temi tavajoč prišel sem šele do prave luči, ko sem začel pohajati v ljudsko šolo v Podsredo. Tu sta mi blaga učitelja g. Potočnik in rajni Šket kmalu dokazala in vcepila v trdo glavo, da ni na svetu nikakih coprnic in drugih takih pošasti. Zapustile so me vse vraže, zapustilo babjeverstvo, minil me je ves strah pred coprnicami, ravbarji, palčki etc. Ako dandanes opazujem naše ljudi po tej fari, o, koliko vraž in babjeverstva je še med njimi, osobito med starimi ljudmi in — ženskami! Mica Rebešjača zna gada zagovoriti, starega Rebešjaka v mladega „premaladiti“, hudiča in coprnic panati, naš fajmošter g. Prešeren — tako baje govorè ljudje, — pa zmoliti in zmaševati človeka, ki piše v „N. L.“ itd. itd. Mico ali drugega takega človeka smatrajo ti babjeverci za neko nadnaravno bitje, in kolikokrat se pripeti, da ga kličejo s polnim zaupanjem na pomoč, bodisi pri svoji družini ali pa živini... Seveda takim babjevercem ne dopoveš tega, da jih tak „čeznatorni copernik“ le „farba“, ter mu sedajo lahkoverno na dobro namazane limanice. Res, pomilovanja vredno je tako ljudstvo. Naše vrlo učiteljstvo naj izkuša že mladini iztrebiti te vraže in to „babjo vero!“ — Prihodnjič povem šaljiv slučaj iz „babjeverstva“, kako si je „vrag parkel zadr!“ kako se lahko „potom farbanja“ s „farbo“ na licih dobi „korporala“, kar bo „zanimalo“ razne Micke in Tereze! Od smeha boste vsi popokali, danes: Amen!

Ha-ha-ha-hi-hi-hi!

Poklek pri Koprivnici. Tu imamo par oseb, katere bo treba malo „pošegateti“. Zaletavajo se v našo stranko, bomo jih pa prihodnjic prijeli za debele bedre! Posebno g. C... svetujemo, naj miruje, sicer... Au-au-au-au.

d Ali je kaj tacega sploh mogoče? V Kapelah pri Dobovi učitelj je neki Svetlin, ki porabi vsako priliko, da pokaže svoje strastno sovraštvo do vsega, kar je slovensko. Zmiraj je kaj slišati od njega. Ko je bil letos v Gradcu pri orožnih vajah, je izzival slovenske tovariše s Südmarkinimi vžigalicami. Na vprašanje, kateri učitelj hočejo biti uvrščeni k 3. bataljonu vzdigne Svetlin svojo „nemško“ roko in zavpije: „Wir Deutsche“ (!). Kaj neki išče ta človek na slovenski ljudski šoli? Kapelčani, na nege!

Slovenjegraški okraj.

d Iz Šoštanja. Veselica, katero je priredil predzadnja nedelja Sokol pri g. Basistu v Družmirju, je izborna uspeła. Pred vsem smo občudovali čvrste telovadce šoštanske pod krepkim vodstvom brata načelnika g. Lukmana. Veselo je bilo videti toliko zdravih, zastavnih mladeničev, toliko narodno čutečih, svežih src! Priznani domači diletantje so se tudi to pot izkazali; pri uprizoritvi „Brat Sokol“ igral je sleherni z vneto in dobrim umevanjem igre. Brat Sokol je izzval mnogo neprisiljenega smeha in veselja. Nato pa se je oglasila iz dekliskih prsij ubrana slov. pesem. Pevovodja g. Tajnik je žel s svojim zborom hvaležno odobranje in le želeži je, da si svoje slavce trajno ohrani in se z veseljem posveti izpopolnjevanju svojega zbora. Najbolj vesel je bil pojav, da se je veselice v tako lepem številu udeležilo naše kmetško ljudstvo. Prodalo se je blizu 300 vstopnic. Pokazali so s tem, da znajo ceniti sokolsko društvo, ki z bistrim očesom čuva nad slov. Šoštanjem. Pod večer je brat podstarosta v lepem govoru vspodbujal čile mladeniče k pridnemu delu, novo vstopivši član pa je napil sokolski misli ter končal svoj govor z zlatim rekom: „Slovenec vsak naj bode sokol čil, Slovenka vsaka vrla sokolica“ potem bo tudi „Slovenec na svoji zemlji svoj gospod!“

Mariborski okraj.

o Pri Sv. Lenartu v Slov. Gor. hočejo prirediti nemškutarji 10. okt. otvoritveno slavnost tamkajšnje šulferajnske šole. Že sedaj vabijo svoje somišljenike iz Maribora, Ptujia itd. — Slovenci zahtevamo izdatno varstvo za svoje življenje in imetje!

o Iz Maribora. (Nemci se učijo slovenski.) V Mariboru se zelo širi med Nemci geslo: „učite se slovenski!“ Na vseh srednjih šolah se oglašajo nemški učenci za pouk v slovenščini, ker uvidevajo stariši, da dandanes ne gre drugače. Tudi obisk privatnih slovenskih tečajev za uradnike in dame se množi od leta do leta. Kaj pa poroče Štajerc??

v Nemško šolo v Slov. Bistrici obiskuje letos 261 otrok in sicer 183 z mesta in 78 iz okolice. Lansko leto jih je bilo vseh 255. Žal, da so mnogi starši skrajno nezavedni, kajti vsi otroci iz okolice so slovenski in pretežna večina iz mesta tudi. Otroški vrtec ima 44 gojencev.

v Umrla je pri Sv. Lenartu v Sl. Goricah gdč. Rezi Kermek v 30. letu starosti.

z Iz Pekla in Poličan. Zvrnil in potolkel se je v pijanosti tukajšnji nemčurski trgovec Sima. — Suplentom naše šestrazredne šole je imenovan g. Ivan Malenšek. — Novo slovensko gostilno je odprl trgovec Fr. Vodenik.

d Iz Studencie. Umrl je na jetiki krojač Matevž Gaberjan. — Poč voz poln smrek je zdrknil po nesreči po-

se sar je zgorela ena oseba in sta imela ona in njen mož Franc Košar 3400 K škode. On se je hotel maščevati, ker stariši niso njemu kot potepuhu in nepridipravu izročili doma. Obtoženi, ki je stal te dni pred mariborskimi porotniki, je bil že večkrat predkaznovan zaradi telesnega poškodovanja in enkrat radi zločina proti pravosti. — Kljub temu, da se ni posrečilo pravniku krivdo dokazati, je porota obsodila Ciproša v 15letno ječo.

d Iz Fale. Slovenski žel. uradnik g. Fr. Oset je premeščen v Rajhenburg. Na njegovo mesto pride nek nemški nacijonalec z laškim imenom conte de Rota, ki že sedaj povdarja, da bode slovenske Pohorce manir učil! Naj se čuva, da ga ti ne bodo nančili „manir“.

d Deželni okrajni živno-zdravnikom v Polčanah je imenovan g. Hugon Hinterlechner. S 1. oktobrom pride iz Rogatca v Poličane.

o Iz Studencev pri Mariboru. — Učitelji na naši šoli so začeli ostro nastopati proti slovenskim otrokom, ki jih zmerjajo zaradi narodnosti. Neka deklica je imela v knjigi slovenski list, zaradi katerega jo je učitelj grozno oštel, da si upa „mit windischen Sachen“ v šolo. Učiteljica N. je zahtevala, naj vstanejo oni otroci, katerih stariši so pri „slovenskem društvu“ (menila je otroke, ki so dobili od C. M. družbe knjige in podpore). In glej, teh otrok je bilo v razredu več kot „nemških“.

o Iz Studencev pri Mariboru. — Ginjlive prizore smo videli, ko so se delile knjige naši deci. Starišev in otrok se je kar trlo na ulici in po stopnicah. Šole, edino šole je treba, da ostane mladina naša in da se okrepi probujena zavednost slovenskega delavstva.

o Iz Studencev pri Mariboru. — Zadeva slovenske ljudske šole v Studencih se bliža odločitvi, kar se sklepa lahko tudi iz nervozne nemškutarške gonje proti slovenskim starišem in šolskim otrokom. V tovarni in na ulicah se ne govori skoro nič drugega ko o slovenski „predrznosti“, ki hoče „posloveniti“ studenško šolo.

o Izginila je v Mariboru iz svojega stanovanja na Nagyjevi cesti 18 nadsprednikova žena Urša Šterbak. Ker se je ponovno izrazila, da si hoče vzeti življenje, je možno, da je radi vednih preprirov v domači hiši šla v Dravo.

Ljutomerski okraj.

l Križevci pri Ljutomeru. Naš župnik Weixel si menda res misli, da sme s tistimi, ki niso klerikalci do kosti, delati v spovednici in farovžu, kar se njemu zljubi. Nedavno je opsoval neko mater zaradi njenih sinov, ki sta pridna naprednjaka, češ: „Eden je zagrižen liberalec, ki s svojimi dopisi v „Nar. L.“ samo člane Marijine družbe sramoti, drugi pa je lump, pobalin, pijanec, da ga ni kmalu takega.“ Vprašamo g. župnika: Kako si upa tako nesramno v nenavzočnosti opsovati človeka, ki mu nikdar ni storil nič žalega? Dalje pa: ali se ni tistim „članom Marijine družbe“ pred sodnijo dokazalo, da so materi kradli jajca in jih prodajali? Dokazite rajše, da ni res, kakor pa da psujete! — „Jaz se niti k župniku k spovedi ne upam, ker me konečno namesto dobrih nasvetov tako opsuje, da me je kar groza.“ Tako slišim pogostoma med naprednimi farani. Če pa si klerikalec, pa lahko storiš vse, kar se ti zljubi, in toliko da ti končno še pri spovedi ne rečejo: „Dobro si storil“ — ali pa še se celo to zgodi. — G. župnik, opozarjamo vas, da se prihodnjic kaj takega ne bo mirno vtaknilo v žep. Pomnite! Bodite previdni, da ne boste imeli nepotrebnih sitnosti. — **N a p r e d n i m l a d e n i č .**

o Svoji sestri je zažgal hišo v Kralovcih 31 letni Franc Ciproš, vsled

ona in njen mož Franc Košar 3400 K škode. On se je hotel maščevati, ker stariši niso njemu kot potepuhu in nepridipravu izročili doma. Obtoženi, ki je stal te dni pred mariborskimi porotniki, je bil že večkrat predkaznovan zaradi telesnega poškodovanja in enkrat radi zločina proti pravosti. — Kljub temu, da se ni posrečilo pravniku krivdo dokazati, je porota obsodila Ciproša v 15letno ječo.

d Pred mariborsko poroto se je zagovarjal Matevž Marinič, kočar in pismonosec v Križevcih pri Ljutomeru radi poneverjenja. Od leta 1904 do letos je v 37 slučajih poneveril 1529 kron 14 v, ki bi jih moral predati strankam. Ker so te zahtevale denar od njega, je zopet nov znesek poneveril, da je mogel starega izplačati. A dobrega dela ni mogel plačati, kakor kaže gornja vsota. Marinič je živel potratno, pil je in igral ter stavil v loterijo. Obsojen je na petnajst mesecev ječe.

d Iz sodnijske službe. Okrajni sodnik v Gornji Radgoni dr. pl. Duckar je imenovan dež. sodnim svetnikom.

d V Ljutomeru se je poročil g. Franjo Sever, tržan in gostilničar z gdč. Zoro Kancilija. Bilo srečno! Pri tej priliki je gdč. Marica Čagranova nabrala za našo „Družbo sv. Cirila in Metoda 6 K 60 v. Vrlo!“

z „Murski Sokol“ v Ljutomeru priredi v petek dne 1. oktobra ob 8. uri zvečer k vojakom odhajajočim bratom Zarku Brumen, Matiji Lipša, Gustavu Pihlar, Francetu Prelog in Vinku Žunič v prostorih g. Seršena odhodnico. Vabljeni so vsi prajatelji Sokola.

Ptujski okraj.

p Z dravskega polja. Pod tem naslovom sem čital zadnjic v „Narod. Listu“ med drugim o pesemci, ki si jo deklamirajo fantje, ki niso A-grešovega kalibra. Cenjeni gospod urednik, blagovolite toraj sprejeti naslednjo pesemco v „Narodni List“:

Šentjanževska romanca.

1. Tam, kjer mogočna Drava
čez širno polje se vali,
tam v jako „Stari vasi“
prelepa vdovica živi —
samo v pobožnosti!

2. In ko tako-le včasih
čez dan, zvečer doma sedi,
si njeno skromno srce
zabave močno zaželi —
pa iz pobožnosti!

3. Glej, v ravno isti vasi
živi tud' vrl kaplan,
ki grozno rad poškilli
po ženskah — to pa dan na dan —
pa iz pobožnosti.

4. Take se je zgodilo.
da dvoje hrepenečih src
se v eno je združilo,
kot pač že več človeških src —
pa iz pobožnosti!

5. Pa kak' zapojeta si!
On poje gor do A,
a ona da po F in
tako se vam zabavata —
pa iz pobožnosti.

6. Nekoč, ko v duhu zbrana,
spet nameravata zapet'
visoko pesem Njemu,
ki ves drži po konci svet —
pa iz pobožnosti!

7. Pred postelj skozi okno
velik kamen prileti.
In pet minut ne mine,
kaplan čez vrt beži
samo v pobožnosti!

Opomba: Višje duhovne oblasti — saj to se ni zgodilo nikoli?

A—a—a—a—a??

a Cenjena škoda. Po toči in ujmah povzročena škoda v ormoškem okraju je bila cenjena sledeče po krajevnih komisijah: Hardek 52.000 K, Bratonečice 68.800 K, Sodinca 98.000 K, Runeč 9300 K, Obrež 42.000 K, Hum 61.000 K, Savci 36.500 K, Vičanci 44.400 K, Šardinje 132.800 K, Frankovci 92.360 K, Brebrovnik 50.828 K, Pušenci 71.010 K, Vel. Nedelja 87.000 K, Podgorci 84.300 K, Trgovišče 109.000 K, Trnovci 12.000 K, Litmerk 226.000 K, Ormož (mesto) 116.404 K. Skupaj torej povprek 1.400.000 K.

v Kraj Slom bode 1. oktobra izločen iz dostavnega poštnega rajona Možganci in dodeljen juršinski pošti

d Ormoškemu Kautzhammerju, ki lopne po Slovencih, kjer le more, se je v zadnjem času kar naenkrat priljubil slovenski jezik. Po župnijah slovenskega okraja hvaleži na vse pretege svojo drago robo. Radi mu verjamemo, da je težavno živeti samo od ormoških Nemcev, zato pa si misli, da bi vendar bilo dobro, ako bi mu kmetje tupatam prinesli kak groš. Slovenski groši bi tekli, kaj? Sicer pa ni upati, da bi se mu kdo vsedel na limanice, posebno sedaj ne, ko imamo v Ormožu dovolj slovenskih trgovcev, ki lahko z njim v vsakem oziru konkurirajo.

a Zgorela so poslopja posestnika Franca Zelenka v Destincih pri Ptuj. Vode za gašenje ni bilo. Upepeljeno je vse razven dveh svinj.

a Ulomili so neznan zlikovec v noči na 22. september v hišo A. Kostanjovca v Žabjaku pri Ptuj. Tatovi so ukradli slanino, mesa in obleke ter so razlili za 100 kron meda.

z Radi požiga je bil obsojen viničar Franc Domajno od Sv. Miklavža pri Ormožu na 4 leta težke ječe. Omenjeni je zažgal pri Andreju Bratku v Vinskem vrhu. Stori je to iz maščevanja. Obsodila ga je mariborska porota.

o Ormoška šparkasa, ki bi brez slovenske okolice itak morala skleniti račune, je darovala za po toči poškodovane posestnike orm. občine, ki je nemčurska, 4000 K, dočim je okolici obljubila samo 1000 K, ki jih ta prejme, ako to dovoli politična nadzorovalna oblast. — Ker nemškutarške šparkase navadno nimajo slovenskega denarja za slovensko ljudstvo, je čisto mogoče, „da oblast podpore ne bo dovolila“.

a Dobra vinska letina bo v Hozah. Kakor se poroča, ne bo letos vina skoro nič manj in to nič slabše kot lani.

Iz Ormoža. V petek, dne 24. t. m. bi imela biti obravnava proti 13 osebam iz Sv. Bolfenka in Središča radi motenja shoda po § 15, 496 k. z. Tožil je poslanec Meško. Vsi obtoženci so se že zbrali v sodni dvorani in so čakali na začetek razprave, kar pride telegram od Meška: „Odvzamem (!) tožbo proti Zabavnikom in drugim in nosim vse sodnijske in zagovorniške stroške.“ Ali so si premislili, gospod Meško?! Haha! Obtoženci so potem nabrali 12 K; polovico so poslali C. M. družbi, polovico pa narodnemu skladu.

o Iz Vičancev pri Veliki nedelji. Zgubil se je deček Jakob Kociper, star 10 let. On nosi pisano srajco in plavo pisane hlače (gate), oboje novo. Črna kratka suknja je ponošena in na rokavih raztrgana. Kociper je brez telovnika in ima precej velik slamnat klobuk. Kakor se sliši, je šel proti murskemu polju Ljutomerskega okraja. Kdor ga naide, se pristrčno prosi, da naznani starišem, Ivanu in Mariji Kociper, posestnikoma v Vičanskem vrhu št. 58, pošta Velika Nedelja na Spod. Štajerskem.

o Legar med vojaki se je pokazal v Kiseku na Ogerskem, zlasti v 83. infanterijskem regimentu, kjer so našli že 24 slučajev.

z Oderuha Möllerja so zaprli v Budimpešti. Honvedski nadporočnik Viragh je pred svojim samomorom napisal, da ga je Möller preveč odiral. Nadalje je dospel iz Erlangena naznanilo tvrdke Reininger, Gebert in Schall v Budimpešto, da je njen tamošnji zastopnik Kohlwass poneveril precejšnjo vsoto in z njo pobegnil. Kohlwass so prijeli v Welsu in on je priznal poneverjenje, a je dejal, da ga je Möller zelo gulil in ga slednjič napotil, patvoriti menico za več tisoč kron.

v Zopet zaslužek. Katoliški duhovnik W. L. Blake v Bruklinu v Ameriki je izdal oklic, v katerem vabi „verne ovčice“ k novoustanovljeni „zavarovalni družbi proti vicam“. Oklic se glasi: „Z dobrohotnim dovoljenjem visokočistega C. E. Mc Donnell, škofa brukselske škofije, se je cena zavarovanja, to je večno članstvo sv. Vincenca zavarovalne družbe proti vicam na 10 dolarjev znižala. To se reče, da za vse člane imenovane družbe, so li živi ali mrtvi, kateri se deset dolarjev plačali, bo vsako leto pet tisoč pet sto in osem maš branih. Taki ki ne morejo deset dolarjev h krati plačati, naj se pogodijo na tedenske ali mesečne obroke, kakor jim bolj prilaga, itd. Naj se premisli: 5508 maš vsako leto za samo 10 dol! Silno po ceni!

Loterijske številke.

Trst, 27. septembra 1909: 59, 66, 81, 2, 72.
Linc, „ „ „ 43, 17, 42, 2, 16



Ženitna ponudba.

Vdovec z malim posestvom se potom takojšnje eventualno tudi poznejše ženitve želi seznaniti s pridno, bolj priletno žensko ali tudi z vdovo, katera bi naj imela malo premoženja (100 do 300 kron). Ponudbe s fotografijo se naj takoj pošljejo na: Franc Dolar na Pokleku št. 28, p. Pod-sreda, Štajersko. 238

Vi

prihranite veliko denarja, ako nakupite za letošnjo jesen in zimo v **veletrgovski hiši, R. Stermecki, Celje.** Vzorci proti vrnitvi in pošiljatve čez 20 K franko. Posebno poceni je: 1 kos, 14 m, za 6 prtičev, debelega in najmočnejšega belega platna samo 16 K.

Priporočamo našim rodbinam Kolinsko cikorijo.

Najboljši češki nakupni vir.



Ceno posteljno perje!
1 kg sivega, dobrega-puljenega 2 K, bolj šega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, finoga 10 K; najfinejši prsni puh 12 K. Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napolnjen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko.

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Šumava, Češko.

Naprodaj ima

kreditna in stavbena zadruga „Lastni dom“ v Gaberju pri Celju (pisarna v Celju, Rotovške ulice št. 12) na svojem posestvu v Gaberju

25 lepih stavbišč.

Tam se dobi tudi potrebni stavbeni kredit.

Kupujte narodni kolek!

Anton Arčan

stavitelj mlinov in žag v Št. Jurju ob j. ž. se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje vsakovrstnih mlinov in žag najboljšega sistema — tudi za male vode. — Delo izdelujem solidno in po ceni. Na zahtevanje so spričevala na razpolago.

Ne zamudite ugodne prilike!

Po najnižjih cenah priporoča

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje

izvrstne **grozdne mline** z obiralno pripravo, **stiskalnice, slamoreznice**, reporeznice, kakor vsakovrstne poljedelske stroje, **peči** vseh vrst, tudi za kurjavo z žaganjem, **štedilnike**, prenosne kotle, kotle za perilo in žganje.

Nepremočljive vozne plahte, umetna gnojila vseh vrst.

V zalogi ima še nekaj mlatilnic, katere oddaja po posebno znižani ceni, da zaloge teh strojev popolnoma izprazne.

Nagrobne križe in svetilke v največji meri.

Šolske potrebščine

kupite po ceni in dobro edino pri tvrdki

GORIČAR & LESKOUŠEK

v Celju, Graška ulica št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih.

Zaloga šolskih tiskovin, papirja, peres, svinčnikov, peresnikov, raznovrstnih črnil in tušov, kamenčkov, gob, tablic, uradnih zavitkov in strun.

Na debelo! Na drobno!

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „Vedno mlad“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena škatlja štiri krone.
2. Vitkov „Nucin“, stekleničica eno krono.

Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

PREPRIČAJTE SE

da dobite najcenejše in najboljše blago samo pri tvrdki:

FRANTIŠEK MEJDR
Platnarna na stroj Usti n. Or. Kuvajd 10 (Češko)

Barhenti, damasti, gradli, kanafasi, kretoni, cefiri itd., vse po najnižji ceni. Lastna tovarna. Zahtevajte povsod

Novo platno

z narodnim kolekom komad 23 m za 16 kron franko.

Največja in najcenejša izber zaročnik in različnih drugih zlatih, double itd. uhanov, verižic, zapestnic in sploh vsakovrstne zlatnine in srebrnine. prstanov



Pozor! Predno si kupite uro, oglejte si mojo velkanskano zalogo pravih švicarskih zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur, budilk, verižic, toplomerov, očal, daljnogledov itd. — vse po najnižjih cenah.

Naročite **cenike**, katere razpošiljam zastoj in poštine prosto. Popravila izborna in točna.

Rafael Salmič
v Celju, „Narodni dom“.

Poštna hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem, tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih.